

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Vtrum post mortem Antichristi, omnes Iudæi sint ad fidem conuertendi.
Sectio XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

Quantum temporis à morte Antichristi vsque ad diem
iudicij excurreret.

SECTIO XV.

Communis est Doctorum sententia, post mortem Antichristi concedendum
esse hominibus spatium quadraginta quinque dierum, vt qui seducti ab An-
tichristo fuerint, locum habeant penitentia. Ita docent D. Hier. Theod. Lyran. *D. Hieron.
Theod.
Lyranus.
Magister.
Hugo Card.
Dion. Cart.
Dan. 12. 11.*
Magister historice Scholast. Hugo Card. Dion. Cart. Dan. Idque
colligunt ex illis verbis eiusdem c. *A tempore cum ablatum fuerit iuge sacrificium, &
postea fuerit abominatio in desolationem, dies mille ducenti nonaginti & octiduo, qui expectat, &
peruenit vsque ad dies mille trecentos triginta quinque, hoc est, Antichristi persecutio
durabit tribus annis cum dimidio: & præterea decepit, aut duodecim diebus, hoc
enim tempus includitur diebus mille ducentis nonaginta. Sed beatus, qui mortuo
Antichristo super vixerit quadraginta quinque dies, hoc est, peruenit ad dies
mille trecentos triginta quinque. Hæc enim summa præcedentem superat qua-
draginta quinque diebus. Quare significatur quadraginta quinque dies futuros
à morte Antichristi, vsque ad diem iudicij: quemadmodum discretis verbis exponit
D. Hier. Beatus, inquit, qui interfecit Antichristum, dies supra numerum præfixum, qua-
draginta quinque præstolabitur, quibus est Dominus atque saluator in sua maiestate ventu-
rus. Quare autem post interfecionem Antichristi quadraginta quinque dierum silentium sit,
Diuina scientia est, nisi forte dicamus, quod dilatio regni sanctorum, patientia comprobatio
est.* Hæc Hieronymus.

Verum vtū plures, quam quadraginta quinque dies à morte Antichristi vsq;
ad diem iudicij excurrere debeant, incertū est: & illud etiā minimè exploratum, vt
ait Lyrā. in c. 39. Ezech. vtū illi dies futuri sint vsuales vt nostri, an pro annis co-
putari debeant: quemadmodum & Ezech. c. 4. dicitur, *Dies pro anno dedit tibi: Luxa
quam sententia incognita adhuc manet dies iudicij. Sane admodum probabile
est incertitas futuras eius tēporis inducias, etenim Dominus Matt. 24. agēs de suo
aduentu ad iudiciū sic ait, sicut erat in diebus, ante diluuiū comedentes, & bibentes, &
nubentes, & nuptus tradentes, vsque ad eū diem, quo intravit Noë in arcā, & non cognouerunt,
donec uenit diluuiū, & tulit omnes: ita erit aduentus filij hominis. Quam Christi senten-
tia Doctores referunt ad illud tēpus, quod effluet à morte Antichristi vsque ad
diem iudicij, & i. ad Thess. 5. Dies Domini sicut fur in nocte, ita ueniet: cum enim dixerint,
Pax, & securitas, tunc repentiū superueniet interitus. Nō est autem uerisimile, tā bre-
ui quadraginta quinque dierū spatio, post mortem Antichristi, homines vsque
adeo de posturos tanta persecutionis memoriā, vt in ea uiuāt securitate, otio, ac
deliciis, quæ ante diluuiū præcessisse memorantur. Accedit, quod Christus Do-
minus docet diem iudicij incognitū omnibus mortalibus futurum, si autē qua-
draginta quinque tantum dies à morte Antichristi, vsque ad diem iudicij debe-
rent excurrere, sane possent eius temporis homines eum diem certò designare.*

Vtrum post mortem Antichristi, omnes Iudæi sint ad
fidem conuertendi.

SECTIO XVI.

Supponimus in hac questione Iudæos vsque ad finem mundi illud cæcitas
velamen, (de quo loquitur Paulus 2. ad Corin. 3.) super cor suum, & ante
mentis oculos habituros: id quod præterquam quod ex superioribus manifestū
est, ostendimus enim ex Christi prædicatione, veterumque Patrum testimoniis,
eos Antichristum, vt Messiam, ac Principem recepturos,) conceptis etiam

*A morte An-
tichristi vs-
que ad diem
iudicij 45.
dies excur-
rent.*
D. Hieron.

*II.
Lyranus.
Computari
ne debeant
dies illi pro
anno.
Ezech. 4. 6.
Matt. 24. 45.
Dies iudicij
etiam post
mortem in-
cognitus.
1. Thess. 5. 2.*

1. Cor. 3.

1. 2. 4. mag.

I. Theff. 2. 14.

verbis docet Paulus ad Theff. 2. 14. inquit, imitatores facti estis fratres Ecclesiarum Dei, quae sunt in Iudaea in Christo Iesu, quia eadem passissetis & vos a contribulibus vestris, sicut & ipsi a Iudaeis, qui & Dominum occiderunt Iesum, & prophetas, & nos persequuntur. Deo non placent, & omnibus hominibus aduersantur prohibentes nos Gentibus loqui, ut scilicet sciant, ut impleant peccata sua semper, peruenit enim ira Dei super eos usque in finem. Graece est *ἡμεῖς ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἠὲ ἀποκτείνουσιν τοὺς προφῆτας, ὡς καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἠὲ ἀποκτείνουσιν τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὡς καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἠὲ ἀποκτείνουσιν τοὺς ἀδελφούς, ὡς καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἠὲ ἀποκτείνουσιν τοὺς ἀδελφούς, ὡς καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἠὲ ἀποκτείνουσιν τοὺς ἀδελφούς*. Praeponitur quoque etiam modo legit D. Ambr. ut sit sensus, praenotat, hoc est, occubant eos ira Dei. Verum Graeca sententia est, Peruenit in illos ira, siue ultio Diuina usque in finem, videlicet mundi, ut interpretatur D. Thom. Cuius loci duplex est expositio, vna de ira Dei, quoad captiuitatem, quae duratura est usque ad finem mundi, altera de derelictione Diuina, & ex citate mentis, quae usque ad finem mundi perdurare debeat. Atque haec posterior expositio magis ex textu colligitur, magisque est instituto Pauli consentanea.

Iudaeorum etiam persequuntur, ut scilicet sciant, ut impleant peccata sua semper, peruenit enim ira Dei super eos usque in finem. Graece est *ἡμεῖς ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἠὲ ἀποκτείνουσιν τοὺς προφῆτας, ὡς καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἠὲ ἀποκτείνουσιν τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὡς καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἠὲ ἀποκτείνουσιν τοὺς ἀδελφούς, ὡς καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἠὲ ἀποκτείνουσιν τοὺς ἀδελφούς, ὡς καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἠὲ ἀποκτείνουσιν τοὺς ἀδελφούς*. Praeponitur quoque etiam modo legit D. Ambr. ut sit sensus, praenotat, hoc est, occubant eos ira Dei. Verum Graeca sententia est, Peruenit in illos ira, siue ultio Diuina usque in finem, videlicet mundi, ut interpretatur D. Thom. Cuius loci duplex est expositio, vna de ira Dei, quoad captiuitatem, quae duratura est usque ad finem mundi, altera de derelictione Diuina, & ex citate mentis, quae usque ad finem mundi perdurare debeat. Atque haec posterior expositio magis ex textu colligitur, magisque est instituto Pauli consentanea.

Hoc supposito illud in questionem vertitur, ytrum omnes Iudaei conspecto infelici Antichristi exitu, tandem deponere debeant in pleuam messia cogitatione, & Christum ut verum Messiam Deumque agnoscere. Et quidem multa loca Scripturae videntur affirmare omnes esse conuertendos, veluti Malach. 4. Ecce ego mittam vobis Heliam prophetam, antequam veniat dies Domini magnus, & horribilis, & conuertet cor patrum ad filios, & cor filiorum ad patres eorum, ne forte veniam, & percutiam terram anathemate. Quem locum expendens D. August. 1. 20. de Ciuit. Dei c. 19. Per hunc Heliam, inquit, magnum, mirabilemque prophetam exposita sibi lege vltimo tempore ante iudicium, Iudaeos in Christum verum, id est in Christum nostrum esse credituros, celeberrimum est in sermonibus, cordibusque fidelium. Cum venerit ergo, conuertet corda patrum ad filios, & est sensus, vtrum filij sic intelligant legem, quem admodum patres eam intellexerunt, id est propheta, in quibus erat, & esse Moyses. Haec ille. Eodem modo cum locum intellexit D. Greg. 1. 11. Moral. c. 10. Vbi cernis iuxta Malachiam vaticinium fore, ut Iudaei non post, sed ante mortem Antichristi, fidem Christi recipiant: siquidem conuertendi sunt ad praedicationem Helie, qui ab ipso Antichristo perirendus est, uti diximus c. 11. Id quod luculentius adhuc habemus expressum Ecel. 48. vbi ad Heliam ita sermo dirigitur: Qui receptus es in turbine ignis in carru equorum igneorum, qui inscriptus es in iudicij temporum lenire iracundiam Domini, conciliare cor patris ad filium, & restituere eribus Iacob. Idemque significauit Christus Dominus Matth. 17. Helias quidem venturus est, & restituet omnia: nam de Iudaeis per Heliae praedicationem in fine mundi conuertendis, eum locum accepit D. Greg. hom. 12. super Ezech. & D. Chrylost. hom. 58. in Matth. Quanam, inquit, omnia: quacunque Malachias propheta dicebat, mittam vobis Heliam Testem, qui restituet cor patris ad filium. Causam quoque cur venturus sit docuit, nimirum ut Iudaei credere in Christum persuadeat, ne omnes illo adueniente peritus perdantur, quam rem ipse in memoriam reducens, ait, Restituet omnia, incredulitatem videlicet Iudaeorum, qui tunc erunt residi, ad fidem conuertet. Haec Chrylostomus. Illud Esai. 10. quod citat Paulus ad Rom. 9. Esaias autem clamabat pro Israel: Si fuerit numerus filiorum Israel tanquam arena maris, reliqua salua sient, ad finem mundi no pertinet, tantumque significat, ut exponit D. Hieron. paucos Iudaeos in Christum, cum venisset credituros, & saluandos, sic comparatur cum innumeraibili multitudine eorum, qui tunc non erant recepturi, id enim reliquiarum nomine comprehenditur.

II. hoc, quia cecit ex parte contraria in Israel, donec plenitudo Gentium intraret, & sic omnis Israel saluus fiet, sicut scriptum est: Veniet et sion, qui eripiat, & auertat impietatem a Iacob

Ecel. 48. 9.

Matth. 17. 11.

D. Greg. D. Chrylost.

Rom. 9. 27.

D. Hieron.

Rom. 11. 25. Esai. 59.

VIE
Apoc.

à Jacob. In quem locum D. Thomas obseruauit particulam illam, Donec, posse designare causam excaecationis Iudaeorum, vt propter ea nimirum Deus permiserit eos excaecari, vt plenitudo gentium intraret: posse etiam designare terminum, vt significetur vsque eo duraturam caecitatem Iudaeorum, donec plenitudo gentium ad fidem intraret, & huic posteriori sensui concinere, quod infra subiungitur de futuro remedio Iudaeorum, cui dicitur: Et tunc (scilicet cum plenitudo gentium intrauerit) omnis Israel saluus fiet. Non particulariter, inquit D. Thomas sicut modo, sed vniuersaliter omnes. Quam D. Thomae sententiam multo ante D. Chryl. asseruerat hom. 19. in epistola ad Rom. super illa verba cap. 11. Quod si delictum illorum diuitia sunt mundi, & diminutio eorum diuitia Gentium, quanto magis plenitudo eorum non dixit, inquit Chrysol. quanto magis conuersio, vel correctio eorum, sed quanto magis plenitudo eorum: hoc est, quanto vniuersa ad fidem accessurum sunt.

D. Thom. Iudaeorum caecitas cur à Deo permiffa.

D. Chryl. Rom. 11. 22.

Dicendum igitur arbitramur per Enoch, & Heliae predicationem ante mortem Antichristi multos ex Iudaeis, conuertendos: idque & à Malachia, & Eccl. 48. & à Christo Dominico praeannuntiatum vt patet ex citatis testimoniis, & disertis verbis docet D. Greg. hom. 2. in Ezech. Enoch, inquit, & Helia predicante multi ex ijs, qui tunc ex Iudaeis in infidelitate remanserunt, ad cognitionem veritatis redeunt, sicut de eodem Helia dicitur. Helia veniet, & restituet omnia. Theodoretus in duodecimum capitulum Danielis, existimauit Iudaeos conuertendos predicatione Heliae post mortem Antichristi, in quo deceptus est auctor grauiissimus: Etenim Enoch, & Helias occidendi sunt ab Antichristo, & post triduum à mortuis excitandi, statimque ascensuri in caelum, quemadmodum docuit Ioannes cap. 11. & nos iam cum illo diximus sect. 13. Quare post mortem Antichristi non predicabit Helias: atque adeo plane dicendum, qui ex Iudaeis conuertendi sunt predicatione Heliae, conuertendos esse ante mortem Antichristi. Deinde addimus, post mortem Antichristi depositandam alteri Messie cogitatione, omnes Iudaeos, aut fere omnes fidem Christi amplecturos, idque à Paulo significatum nomine plenitudinis, & cum dixit, omnis Israel saluus fiet. Quae sententia est D. Chrysol. D. Thom. locis citatis. Benedictus Pererius lib. 15. in Dan. crederet non omnes esse conuertendos, sed quam plurimos, & in eum sensum interpretatur Apostolum. Mouetur illis verbis Dan. 12. Veniet tempus in quale non fuit ab eo, & quo gentes esse caperunt, & quo ad tempus illud. Et tempore illa saluabitur populus tuus omnis, qui inuentus fuerit scriptus in libro. Existimatque praedici ab Angelo non omnem populum Hebraeorum conuertendum, sed eum tantum, qui inuentus fuerit scriptus in libro. Itaque restringi vocero, Omnis, per verba sequentia: nam si omnes omnino conuertendi essent, satis fuisset dicere, saluabitur populus tuus omnis, nec quicquam vltius addi oporteret: quae coniectura quamuis probabilis sit, non tamen compellit nos à D. Chrysol. ad D. Tho. sententiam discedere, eo vel maxime, quod Paulus per vniuersum Israel abique illa restrictione conuertendos esse ait restatur, vt omnes, vel fere omnes Iudaeos eius temporis conuertendos esse, iuxta Pauli sententiam, existimare oporteat. Nec vero Angelus apud Danielem restringit dictione, Omnis, comparatione Iudaeorum, qui tempore Antichristi extiterint, sed comparatione Iudaeorum in vniuersum, hoc sensu, saluabitur populus tuus omnis, non omnia absolute, sed ille inquam, omnis populus, quom Deus ex aeternitate scriptum habet in libro vitae. Id vero minime impedit, quod minus omnes aut fere omnes illius temporis Hebraei, qui post mortem Antichristi superstiti erunt, scripti sunt in libro vitae, atque adeo salutem consequantur: quod si illi scripti, ubi ad illa tempora non fuerunt, & in libro vitae scripti sunt, non tamen in libro vitae scripti sunt, & in libro vitae scripti sunt, & in libro vitae scripti sunt.

III. Ante mortem Antichristi multi conuertendi ex Iudaeis. D. Gregor. Matt. 17. 11. Theodoretus.

Paulus ad Rom. 11. 25. Omnis Israel saluus fiet. D. Chrysol. Bened. Pererius Dan. 12. 1.

D. Chrysol. D. Thom. Bened. Pererius Dan. 12. 1.